1. במדבר י"ב ג' : והאיש משה ענו מאד מכל
האדם אשר על-פני האדמה:

שם י"ד

יד ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם
שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף:
טו ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע
טז עד האסף מרים: ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר
פארן:

במדבר י"ג

א ב וידבר יהוה אל-משה לאמר: שלח-לך אנשים ויתרו את-
ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
ג למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה
ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל
המה:

שם י"ג-י"ד

כה כו : וילכו
ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-
מדבר פארן קדשה וישיבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראום
כז את-פרי הארץ: ויספרו-לו ויאמרו באנו אל-הארץ אשר
כח שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה-פריה: אפס כי-עז
העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם-ילדי
כט הענק ראינו שם: עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על-הים ועל יד הירדן:
ל ויהס כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה נעלה וירשנו
לא אתה כי-יכול נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
לב נוכל לעלות אל-העם כי-חזק הוא ממנו: ויציאו דבת הארץ
אשר תרו אתה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל-העם אשר-
לג ראינו בתוכה אנשי מדות: ושם ראינו את-הנפילים בני
ענק מן-הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:
א ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם בלילה ההוא:
ב וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל-
העדה לו-מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו-מתנו:
ג ולמה יהוה מביא אתנו אל-הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו
ד וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו איש
ה אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה ואהרן
ו על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל: ויהושע בן-נון
ז וכלב בן-יפנה מן-התרים את-הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו
אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
ח אתה טובה הארץ מאד מאד: אם-חפץ בנו יהוה והביא
אתנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר-הוא זבת חלב
ט ודבש: אך ביהוה אל-תמרדו ואתם אל-תיראו את-עם הארץ
כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל-תיראם:
י ויאמרו כל-העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה
באהל מועד אל-כל-בני ישראל:
יא ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה ינאצני העם הזה ועד-אנה
לא-יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו:

3. במדבר שם י"ד

כג : אם-יראו את-הארץ אשר נשבעתי לאבתם
כד וכל-מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת
עמו וימלא אחרי והביאתיו אל-הארץ אשר-בא שמה וזרעו
כה יורשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם
המדבר דרך ים-סוף:

במדבר ט"ו

לז לח ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-
לט ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי
מ לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: למען תזכרו
מא ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם:

5. מקור: ספרי פרשת שלח

ולא תתורו אחרי לבבכם מגיד שהעיני' הולכים אחר הלב. או הלב אחרי העינים אמרת וכי [לא] יש סומא שעושה כל תועבות שבעולם הא מה ת"ל ולא תתורו אחרי לבבכם מגיד שהעינים הולכים אחר הלב, ר' ישמעאל אומר ולא תתורו אחרי לבבכם למה נאמר לפי שהוא אומר (קהלת יא) שמח בחור בילדותך בדרך ישר, או בדרך שתרצה, ת"ל ולא תתורו אחרי לבבכם :

6. מסכת סוטה, דף ל"ד ע"ב

°שלח לך אנשים אמר ריש לקיש שלח לך מדעתך וכי אדם זה בורר חלק רע לעצמו והיינו דכתיב °וייטב בעיני הדבר (א)אמר ריש לקיש בעיני ולא בעיניו של מקום °ויחפרו לנו את הארץ אמר ר' חייא בר אבא מרגלים לא נתכוונו אלא לבושתה של ארץ ישראל

שם ל"ה

°ויעלו בנגב ויבא עד חברון ויבאו מבעי ליה אמר רבא מלמד שפירש כלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות אמר להן אבותי בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים יהושע כבר בקש משה עליו רחמים שנאמר °ויקרא משה להושע בן נון יהושע יה יושיעך מעצת מרגלים והיינו דכתיב °ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וגו' ארץ אוכלת יושביה היא דרש רבא אמר הקב"ה אני חשבתיה לטובה והם חשבו לרעה אני חשבתיה לטובה דכל היכא דמטו מת חשיבא דידהו כי היכי דניטרדו ולא לשאלו אבתרייהו ואיכא דאמרי *איוב נח נפשיה ואטרידו כולי עלמא בהספידא הם חשבו לרעה ארץ אוכלת יושביה היא °ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו וגו' אמר רב משרשיא מרגלים שקרי הוו בשלמא ונהי בעינינו כחגבים לחיי אלא וכן היינו בעיניהם מנא הוו ידעי ולא היא כי הוו מברי אבילי תותי ארזי הוו מברי וכי חזינהו סלקי יתבי באילני שמעי דקאמרי קחזינן אינשי דדמו לקמצי באילני.

4. מקור: [illegible] במדבר כ"ז

[כז, א] ותקרבנה* בנות צלפחד. [יא]אותו הדור היו הנשים גודרות מה שאנשים פורצים. שכן אתה מוצא שאמר להן אהרן (שמות לב ב) פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם, ולא רצו הנשים ומחו בבעליהן, שנאמר (שם ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב וגו', והנשים לא נשתתפו עמהן במעשה העגל. וכן במרגלים שהוציאו דבה (במדבר יד לו) וישבו וילינו עליו את כל העדה, ועליהם נגזרה גזרה שאמרו (שם יג לא) לא נוכל לעלות, [יב]אבל הנשים לא היו עמהם בעצה, שכתוב למעלה מן הפרשה (שם כו סה) כי אמר ה' להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה, איש ולא אשה, על מה שלא רצו לכנס לארץ, אבל הנשים קרבו לבקש נחלה בארץ. לכך נכתבה פרשה זו סמוך למיתת דור המדבר, שמשם פרצו האנשים וגדרו הנשים.

מסכת סוטה דף י"א ע"ב

ס"א רבי עקיבא

דריש *רב עוירא בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים *בשעה שהולכות לשאוב מים הקב"ה מזמן להם דגים קטנים בכדיהן ושואבות מחצה מים ומחצה דגים ובאות ושופתות שתי קדירות אחת של חמין ואחת של דגים ומוליכות אצל בעליהן לשדה ומרחיצות אותן וסכות אותן ומאכילות אותן ומשקות אותן

7. מסכת חולין דף צ"א

(שם) הארץ אשר אתה שוכב עליה וגו' מאי רבותיה א"ר יצחק "מלמד שקפלה" הקב"ה לכל א"י והניחה תחת יעקב אבינו שתהא נוחה ליכבש" לבניו :

8. רש"י במדבר י"ד

(כד) רוח אחרת (במדבר רבה) שתי רוחות אחת בפה ואחת בלב ד למרגלים אמר אני עמכם בעצה ובלבו היה לומר האמת ועל ידי כן היה בו כח להשתיקם כמו שנאמר ויהס כלב שהיו סבורים שיאמר כמותם וזה שנאמר בספר יהושע (יהושע י"ד) ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי ה ולא כאשר עם פי :

9. בן איש חי פרשה שלח ג'

אך אחר שישמעו הדבה הרעה הזאת, ועכ"ז הם יהיו בוטחים בהשי"ת, ויבואו לארץ, ולא יחושו שלא יפחדו מן יושביה, ודאי הם ראויים לקבלת שכר, הנה זאת היא העצה שנתייעצו המרגלים בתחילה להוציא דבה רעה, וזאת העצה היתה מצד היצה"ר, שהטעה אותם בזה, וכלב שמע זאת העצה בעודם הולכים לרגל, והבין שזאת העצה היא מיצה"ר, ותחתיה תמוד הבהרת, והגם דהסכים בדעתו שלא יסכים עמהם בעצה זו, עכ"ז חש פן אח"כ יטעהו היצה"ר, ויראה לו שזאת העצה היא נכונה ואמיתית, ואינה עצת היצה"ר, ולא יצא ממנה מכשול,

2. צפניה א'

יב והיה בעת ההיא אחפש
את-ירושלם בנרות ופקדתי על-האנשים הקפאים על-
יג שמריהם האמרים בלבבם לא-ייטיב יהוה ולא ירע: והיה
חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו
יד כרמים ולא ישתו את-יינם: קרוב יום-יהוה הגדול קרוב
טו ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: יום עברה היום
ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה
טז יום ענן וערפל: יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל
יז הפנות הגבהות: והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה
יח חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: גם-כספם גם-
זהבם לא-יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו
תאכל כל-הארץ כי-כלה אך-נבהלה יעשה את כל-ישבי

צפניה ב'

א הארץ: התקוששו וקושו הגוי לא נכסף:
ב בטרם לדת חק כמוץ עבר יום בטרם | לא-יבוא עליכם
ג חרון אף-יהוה בטרם לא-יבוא עליכם יום אף-יהוה: בקשו
את-יהוה כל-ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו-צדק
ד בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף-יהוה: כי עזה עזובה
תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון
ה תעקר:

צפניה ג'

ח : לכן חכו-לי נאם-יהוה
ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך
עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל-הארץ:
ט כי-אז אהפך אל-עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה
י לעבדו שכם אחד: מעבר לנהרי-כוש עתרי בת-פוצי יובלון
יא מנחתי: ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי
כי-אז | אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא-תוספי לגבהה עוד
יב בהר קדשי: והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם
יג יהוה: שארית ישראל לא-יעשו עולה ולא-ידברו כזב
ולא-ימצא בפיהם לשון תרמית כי-המה ירעו ורבצו ואין
יד מחריד: רני בת-ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי
טו בכל-לב בת ירושלם: הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך
טז ישראל | יהוה בקרבך לא-תיראי רע עוד: ביום
יז ההוא יאמר לירושלם אל-תיראי ציון אל-ירפו ידיך: יהוה
אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש
יח באהבתו יגיל עליך ברנה: נוגי ממועד אספתי ממך היו
יט משאת עליה חרפה: הנני עשה את-כל-מעניך בעת ההיא
והושעתי את-הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה
כ ולשם בכל-הארץ בשתם: בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי-אתן אתכם לשם ולתהלה בכל
עמי הארץ בשובי את-שבותיכם לעיניכם אמר יהוה:

10. מידות הראי"ה, ארץ ישראל

יא. הענוה והשפלות האמתית מוסיפה בריאות וכח, והדמיונית מחליאה ומעציבה. על-כן יבחר לו האדם מדת הענוה והשפלות בצורתה הבהירה למען יחזק ויאמץ וקוי ד' יחליפו כח יא).

יב. מי שמתאמץ לזכות להסרת הגאוה מלבבו יזכה לאהבת ארץ-ישראל יא).

יג. האוהב את ארץ ישראל באמת יזכה לשנא את הגאוה